

حکم تخلف از نذر

۱. منذور (۲) مقید به زمان خاصی است:

الف) منذور روزه است □ قضای روزه واجب است و در صورت ترک عمدی کفارة حنث (۳) نذر نیز واجب می شود.

ب) منذور غیر روزه است ؛ مانند نماز، زیارت امام حسین (ع) در روز عاشورا □ قضا واجب نیست ؛ ولی اگر عمداً ترک کرده باشد، کفاره واجب می شود.

۲. منذور مقید به زمان خاصی نیست (نذر مطلق) □ جایز است تأخیر آن تا زمانی که گمان به فرارسیدن مرگش کند ؛ در این صورت تأخیر آن جایز نیست. بنابراین حنث نذر در این قسم به این صورت است که در مدت حیاتش انجام ندهد.

مسئله

۱. در صورتی شکستن نذر موجب کفاره می شود که نذر کننده عمداً و با اختیار (نه از روی فراموشی یا اضطرار یا اکراه و تهدید) به نذر خود عمل نکند. (کفاره جای توبه را نمی گیرد).

۲. اگر نذر کند هر پنجشنبه را روزه بگیرد، در صورتی که بعضی از پنجشنبه ها مصادف با عید فطر یا قربان شود، یا نذرکننده بیمار یا حائض شود و نتواند آن روز را روزه بگیرد، واجب است قضای آن را بجا آورد و این حکم در مورد سفر، احتیاط واجب است.

۳. در صورتی که نذر کرده روز خاصی را روزه بگیرد، جایز است به سفر رود ؛ هرچند سفر برای او ضرورت نداشته باشد. اما بعد از آن باید روزه را قضا کند و کفاره ای ندارد.

۴. شخصی نذر کرده هر پنجشنبه روزه بگیرد. در صورتی که یک پنجشنبه را روزه نگیرد:

الف) اگر هنگام نذر، منظورش تمام پنجشنبه ها به عنوان مجموعه واحد بوده، به این معنا که اگر حتی یک پنجشنبه هم روزه نگیرد، مطلوب تأمین نشده است □ در این صورت به خاطر یک بار تخلف، نذر منحل شده و کفاره بر او واجب می شود و هفته های بعد، دیگر روزه واجب نیست.

ب) هر پنجشنبه جداگانه مد نظر است □ در این صورت در ازای هر پنجشنبه ای که عمداً روزه نگیرد، یک کفاره واجب است.

۲. آنچه که نذر شده.
۳. شکستن نذر